

Tábor Ádám

Sem azé, aki fut

Én is kört körre rovok
a padon a Vérmezőn.
Könyvre verset dobok
el- és kimerülön.
Stopperrel mérem csuklón
az adatott időt.
Ellenszélben ülve
teljesítem a kört.

Edzem szívem nap napra
bírní mi szembejön.
Különben megszakadna
ennyi szenvedőn.
Megszakadna magamon,
hogy hiába futok,
nem érem utol soha,
aki tényleg vagyok.

Más hely, azonos lényeg

Aki az apám fia lett,
semmit se vágyik és mindent;
helyét hiába keresi,
ki másnak a helye itt lent.
Mégis makacsul követi
hűlt helyét forró nyomon:
így lesz valaki és senki.
Emberi homouszion